

РЕШЕНИЕ

№ 1192

гр. София, 06.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 11-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на трети декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Д.Д.

при участието на секретаря ЛЮБА СТ. СТАТЕЛОВА
като разгледа докладваното от Д.Д. Административно наказателно дело № 20211110213810 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 59-63 ЗАНН

Образувано е по жалба на *** против Наказателно постановление № 16-003267/10.09.2021 г., издадено от директора на ДИТ-Пловдив, с което, на основание чл. 414, ал. 3 КТ, на жалбоподателя била наложена имуществена санкция, в размер на 1 500 лева за нарушение на чл. 62, ал. 1 вр. чл. 1, ал. 2 КТ.

НП е обжалвано от санкционираното лице в срока по чл. 59, ал. 2 ЗАНН. В жалбата си оспорва наказателното постановление. Навеждат се доводи за обективна несъставомерност. Моли се за отмяна на атакуваното наказателно постановление.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен, се представлява. Поддържа жалбата, по изложените в нея съображения.

Административнонаказващият орган, редовно уведомен, се представлява. Оспорва жалбата, като взема отношение по направените възражения. Претендира разноси.

Съдът, като съобрази изложените от страните доводи и възражения и служебно провери законосъобразността и правилността на обжалваното наказателно постановление, с оглед изискванията на чл. 314 НПК вр. чл. 84 ЗАНН, намира за установено от фактическа страна следното:

На 29.06.2021 г. контролни органи на Инспекция по труда извършили проверка на място в обект: жилищна сграда в строеж, находяща се в гр. ***, на който се извършвали СМР от ***.

При проверката на обект, с същия бил заварен К.П.С., който в същия момент извършвал дейност по пренасяне на тухли на ниво - подпокривна плоча. Проверяващите предоставили на С. декларация по чл. 402 КТ, в която работникът заявил предоставяне на своята работна сила на *** (с посочена длъжност – общ работник), както и конкретни параметри на работно време, почивки и възнаграждение на седмична база.

Към същата дата, С. нямал сключен трудов договор с дружеството-жалбоподател.

Гореописаната фактическа обстановка се установява след анализ на събраните по делото доказателства и доказателствени средства за тяхното установяване: показанията на свидетелите А.П. и Б.П.; АУАН; НП; декларация от работник; обяснение; известие за доставяне; заповед за компетентност.

В настоящия случай, страните спорят и по приложението на материалния закон, и по отношение на установената от контролните органи и възприета от административнонаказващия орган фактическа обстановка.

Водеци за установяването ѝ са гласните доказателства, подкрепени и от писмените такива. Пред скоби следва да се отбележи, че актосъставителят е служител на административнонаказващия орган, т. е. потенциално от него би могла да се очаква известна тенденциозност. Прави впечатление, че показанията на св. П. са подробни, последователни и логични. В тях се съдържа подробен разказ за хронологията на проверката. Той лично е имал възможност да възприеме непосредствено как С. извършва действия, характерни за обект от строителния бизнес, и то – на една от последните етажни плочи т. е. на място, за което трудно би могло да бъде направено обосновано предположение за случен минувач (каквито имплицитни доводи се излагат в жалбата) или за служител на доставчик (каквито спекулации се излагат, в хода по същество). Предвид всичко гореизложено, налага се категоричният фактически извод, че на инкриминираната дата работникът е предоставял работна сила срещу заплащане (данни за каквото се извличат от декларацията) в проверения строителен обект, като обстоятелство е заявил в доброволно попълнена декларация, като е сторил това по инициатива на контролните органи и без данни за въздействие или конкретни указания за попълване от тяхна страна. Нещо повече – разпитаният свидетел В. добросъвестно заявява променлив брой на работниците на строителния обект (в зависимост от моментните нужди, но при немалка средна бройка – около 40), което основателно поставя под съмнение твърдението му, че работникът С. е непознато за него лице.

Въз основа на гореустановената фактическа обстановка настоящият състав прави следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата

Същата е процесуално допустима, доколкото е подадена от надлежно легитимирана страна – наказаното физическо лице, в преклузивния срок по чл. 59, ал. 2 ЗАНН, както и срещу подлежащо на обжалване НП. С оглед на това жалбата е породила присъщия ѝ суспензивен (спира изпълнението на НП) и деволутивен (сезиращ съда) ефект.

По приложението на процесуалния закон

При разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления районният съд е винаги инстанция по същество – чл. 63, ал. 1 ЗАНН. Това означава, че съдът следва да провери законосъобразността на постановлението, т. е. дали правилно са приложени процесуалният и материалният закони, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя – аргумент от чл. 314, ал. 1 НПК вр. чл. 84 ЗАНН. В изпълнение на това си правомощие, съдът служебно (чл. 13, чл. 107, ал. 2 и чл. 313-314 НПК вр. чл. 84 от ЗАНН) констатира, че АУАН и НП са издадени от

компетентни органи; в предвидената от закона писмена форма и съдържание – чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, както и при спазване на предвидения за това процесуален ред.

Налице е и редовна процедура по връчването на АУАН на жалбоподателя. НП също е връчено надлежно на санкционираното лице, но и по правило това обстоятелство има отношение единствено към началото на преклузивния срок по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, но не и към законосъобразността на неговото издаване, което хронологически предхожда връчването му.

Не е налице твърдяното от жалбоподателя процесуално нарушение. Налице е изрично твърдение за датата, на която жалбоподателят е бил заварен да полага труд на строителния обект, като посочването допълнително на дати, на които проверката е приключила документално има отношение, единствено към сроковете по чл. 34, ал. 1 ЗАНН, т.е. не се констатира противоречия, ограничаващи защитата.

По приложението на материалния закон

НП е законосъобразно и от материалноправна гледна точка. В хода на съдебното следствие се установи по несъмнен начин, че на инкриминираната дата работникът е престира работна сила, без да е налице регистриран подписан трудов договор.

С оглед описанието на обстоятелствата по акта за установяване на административно нарушение и обжалваното наказателно постановление наистина би могъл да се направи извод и за нарушение по чл. 61, ал. 1 КТ, съгласно чиято разпоредба трудовият договор се сключва между работника или служителя и работодателя преди постъпването на работа, но това нарушение не е отбелязано в акта, съответно не е повдигнато обвинение за същото. Наличието на тази възможност не затруднява защитата, тъй като обвинението за нарушение по чл. 62, ал. 1 от КТ е ясно формулирано и е недвусмислено.

Съгласно чл. 1, ал. 2 КТ отношенията при предоставянето на работна сила се уреждат само като трудови правоотношения. Въпросът за нарушаването на чл. 62, ал. 1 от КТ е свързан с въпроса за наличието на трудово правоотношение между работника или служителя и работодателя.

Предметът на трудовото правоотношение включва предоставянето от физическо лице на работна сила, като съвкупност от физически усилия, професионални знания и практически умения за изпълнение на определеният вид работа срещу трудово възнаграждение. Като условие, за да се приеме, че е налице престиране на труд, без да е сключен трудов договор в писмена форма, следва да съществува и съответно да е доказано по делото съдържанието на едно трудово правоотношение, а именно, че лицето предоставя работната си сила за изпълнение на даден вид работа, при определен работен режим, заплащане и работно време. Съдът намира, че по несъмнен начин се доказва наличие на фактическо трудово правоотношение между *** и К. С. към момента на извършване на проверката в обекта на 29.06.2021 г.

Съгласно § 1, т. 1 КТ *** представлява работодател, по отношение на С., тъй като е юридическо лице, което самостоятелно наема работници или служители по трудово правоотношение. По отношение на С., налице са фактическите предпоставки, за да се счете едно правоотношение за трудово: месторабота (която за С. е била фиксирана), продължителност на работния ден и работната седмица, периодично (в случая – седмично – 250 лв.) възнаграждение. Тези реквизити бележат отличие от гражданския договор, при който изпълнителят сам определя работното си време и място (дискреция, която С. декларира, че не е имал), както и

продължителността на работния ден (отново предварително фиксиран за процесния работник). Това е и причината по време на работа на граждански договор да се признава само осигурителен стаж, а трудов – не, защото не е изпълнено условието посочено в чл. 351 ал.1 – 2 от КТ, а именно – „Трудов стаж по смисъла на този кодекс е времето, през което работникът или служителът е работил по трудово правоотношение“. Всички коментирани специфики на организацията на работата на К. С. налагат извод, че правоотношението има подчертано трудов характер.

Предвид изложеното, съдът намира, че от обективна страна жалбоподателят *** е осъществил състава на чл. 414, ал. 3 КТ, като не е сключил трудов договор в писмена форма с работника, при наличие на фактическо трудово правоотношение между тях и в нарушение на разпоредбата на чл. 62, ал. 1 вр. с чл. 1, ал. 2 КТ, установено при проверката на 29.06.2021 г. на място в проверения строителен обект.

Съдът намира, че не са налице условията на чл. 28 ЗАНН, тъй като разпоредбата на чл. 415в, ал. 2 КТ изрично изключва от възможността за прилагане на привилегированата разпоредба за случаите на нарушения на чл. 62, ал. 1 КТ.

Налице са предпоставките за налагане на имуществена санкция на жалбоподателя, тъй като при условията на чл. 83 ЗАНН е достатъчно констатирането на извършеното нарушение, доколкото отговорността на юридическите лица е обективна, безвиновна.

Предвид гореизложеното, настоящият съдебен състав намира, че законосъобразно е била ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя.

По размера на имуществената санкция

Съгласно разпоредбата на чл. 414, ал. 3 КТ, работодател, който наруши разпоредбите на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 или 3 и чл. 63, ал. 1 или 2, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1 500 до 15 000 лв., а виновното длъжностно лице - с глоба в размер от 1 000 до 10 000 лв., за всяко отделно нарушение. В конкретния случай, не се установява наличие на предходни издавани постановления, спрямо дружеството-жалбоподател. Налице са, обаче, данни за още три лица, чиито фактически трудови правоотношения не са били надлежно уредени, поради което и незаконосъобразно санкцията е била отмерена, към специалния законов минимум. Доколкото, обаче, производството е образувано, по жалба на санкционираното лице, то влошаване на процесуалното му положение е недопустимо.

По разностите

С оглед изхода на производството пред настоящата съдебна инстанция и изрично отправената претенция, с оглед защитата от юрисконсулт, жалбоподателят следва да поеме разноски за насрещната страна. С оглед липсата на фактическа и правна сложност на делото, размерът следва да бъде определен към минималния по чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащане на правната помощ, издадена на основание чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, а именно – 100 лева.

По изложените съображения съдът приема, че НП е законосъобразно и, като такова, следва да бъде потвърдено.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 16-003267/10.09.2021 г., издадено от директора на ДИТ-Пловдив, с което, на основание чл. 414, ал. 3 КТ, на *** била наложена имуществена санкция, в размер на 1 500 лева за нарушение на чл. 62, ал. 1 вр. чл. 1, ал. 2 КТ.

ОСЪЖДА ***, ЕИК *** да заплати на Главна инспекция по труда сумата от 100 лева – деловодни разноски.

Решението може да се обжалва с касационна жалба, по реда на АПК, чрез Софийски районен съд пред Административен съд – София-град, в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____